

БРАТЯ ГРИМ

СТАРОТО КУЧЕ

Превод от немски: [Неизвестен], 1995

chitanka.info

Един селянин имал вярно куче на име Султан. Когато то остаряло и му опаднали всичките зъби, не можело вече нищо да ухапе здраво. Веднъж селянинът стоял с жена си пред пътната врата и рекъл:

— Утре ще застрелям стария Султан, не го бива вече за нищо.

Съжалила се жената над вярното животно и рекла:

— Той ни служи честно и почитено много години, затова сега би трябвало да го храним и даром.

— Ами! — отвърнал мъжът. — Той няма вече нито един зъб в устата си и не може да плаши крадците. Вярно, че ни е служил добре, но пък ние в замяна сме го хранили толкова време.

Бедното куче, което лежало изтегнато на слънце недалеко от тях, чуло всичко и се натъжило. Но то имало един добър приятел — вълка. Отишло вечерта при него в гората и му разказало за тежката участ, която го очаквала.

— Слушай, побратиме — рекъл вълкът, — не падай духом, аз ще ти помогна в бедата. Ето какво измислих. Утре рано твоят господар ще отиде с жена си да коси сено; ще вземат и малкото си дете, защото вкъщи няма кой да го наглежда. Когато работят, те обикновено оставят детето на сянка зад драките. Легии близо до него, уж че искаш да го пазиш. После аз ще изскоча от гората и ще грабна детето, а ти ще се спуснеш след мен, уж за да го спасиш. Тогава аз ще го пусна на земята, ти ще го вдигнеш и ще го върнеш обратно на родителите му. Те ще помислят, че си го спасил, ще ти бъдат много благодарни и даже няма да им мине през ума да ти сторят зло. Така ще заслужиш милостта им и занапред няма да те лишават от нищо.

Харесал този план на кучето. Всичко станало точно така, както било уговорено. Като видял вълка да бяга през полето с детето му, бащата се развикал. Но после видял, че старият Султан носи детето обратно, зарадвал се, помилвал кучето и рекъл:

— Косъм няма да падне от тебе и ще ядеш даром хляба ми, докато си жив.

А на жена си казал:

— Върви веднага вкъщи и приготви попара от бял хляб за стария Султан, защото той няма зъби да дъвче. Донеси и възглавницата от моя креват, ще му я подаря да си лежи на нея.

От този ден нататък животът на старото куче станал от хубав похубав. Скоро след това го навестил вълкът и му станало драго, че

всичко се наредило така добре.

— Но, побратиме — рекъл му той, — сега пък ти ще се престориш, че не виждаш нищо, ако ми падне сгода да отмъкна някоя тлъстичка овца от твоя господар. Животът става от ден на ден все потруден.

— Няма да я бъде тази работа! — отвърнало старото куче. — Аз ще остана верен на господаря си и няма да допусна да му се напакости!

Вълкът помислил, че кучето не говори сериозно, и през нощта се промъкнал да отвлече някоя овца. Но селянинът, комуто верният Султан издал намеренията на вълка, го издебнал и му начесал здравата гърба с бухалката. Нямащо, плюл си вълкът на петите, но креснал на кучето:

— Почакай, неблагодарнико, ще ми платиш с лихвите!

Изпратил вълкът на другата заран глигана да повика кучето в гората — там да си разчистят сметките, а старият Султан нямащо кого да повика за съюзник, освен един котарак със счупен крак. Като тръгнали дружно към гората, клетият котарак непрекъснато куцал и от болка изпъвал опашката си нагоре.

Вълкът и неговият съюзник глиганът били вече на уреченото място, но като видели противника си да иде, помислили изопнатата опашка на котарака за сабя. А като видели още как клетото животно подскача на три крака, помислили, че то всеки път се навежда към земята да вземе камък, та после да ги замеря.

Изплашили се двамата, глиганът се скрил в храстите, а вълкът се метнал на едно дърво.

Пристигнали кучето и котаракът на мястото и се учудили, че нямащо никой. Но глиганът не успял да се скрие добре — ушите му стърчели навън. И докато котаракът се оглеждал внимателно, глиганът мръднал с уши. Котаракът помислил, че там шавнала мишка, скочил и ухапал здравата едното ухо. Разпищял се ужасно глиганът, хукнал да бяга и викал:

— Ето го виновника там на дървото!

Кучето и котаракът погледнали нагоре и видели вълка. Той се уплашил от двамата смелчаци, слязъл смирен при тях и обещал от сега нататък да живее с кучето в мир.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.